

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 477/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti N., s. r. o., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou M. a spol., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát JUDr. M. M., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 171/2009 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 33 Rob 46/2009) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti N., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2010 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti N., s. r. o., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 171/2009 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 33 Rob 46/2009).

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že návrhom podaným na okresnom súde 19. februára 2009 sa voči odporcovi E., a. s., B. (ďalej len „odporca“), domáhala zaplatenia sumy 40 903,10 € s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania z titulu dlhu za vykonané práce. Podľa názoru sťažovateľky súd vo veci postupoval spôsobom, ktorý porušuje právo účastníkov konania na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov. V dôsledku uvedeného preto podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu predsedníčke okresného súdu sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V odpovedi zo 7. januára 2010 na uvedenú sťažnosť podpredseda okresného súdu uviedol, že sťažnosť považuje za odôvodnenú, v dôsledku čoho vyzval zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka na prijatie opatrení na odstránenie uvedeného stavu a sám prisľúbil, že vec bude sledovať.

3. Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhuje, aby ústavný súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie a vo veci rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikáže okresnému súdu vo veci konať, prizná jej finančné zadosťučinenie v sume 4 000 € a úhradu trov právneho zastúpenia.

II.

4. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka doručila 4. marca 2009 na okresnom súde návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 40 903,10 € proti odporcovi, ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 33 Rob 46/2009. Dňa 9. apríla 2009 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku. Sťažovateľka ho uhradila 24. apríla 2009

na depozitný účet D 10/b. Okresný súd vydal 11. mája 2009 platobný rozkaz sp. zn. 33 Rob 46/2009, proti ktorému podal odporca 1. júna 2009 odpor. Okresný súd vyzval 2. júna 2009 odporcu na zaplatenie súdneho poplatku a sťažovateľku na vyjadrenie k podanému odporu. Sťažovateľka podala k podanému odporu svoje vyjadrenie 23. júna 2009. Spis bol 7. augusta 2009 prevedený do registra „Cb“ a zaevidovaný pod sp. zn. 34 Cb 171/2009. Dňa 22. septembra 2009 doručil odporca okresnému súdu návrh na odpustenie súdneho poplatku. Sťažovateľka doručila 19. novembra 2009 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Podpredseda okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr. 2252/09 zo 7. januára 2010 uznal prietahy v konaní v období od 2. júna 2009 do 18. decembra 2009 a uviedol, že „... vyzval zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu ...“. Okresný súd uznesením č. k. 34 Cb 171/2009-66 z 29. januára 2010 žiadosti odporcu nevyhoviel a oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podal odporca odvolanie. Spis bol 2. marca 2010 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý uznesením sp. zn. 2 Cob 71/2010 z 21. septembra 2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol okresnému súdu vrátený 6. októbra 2010. Z uvedeného vyplýva, že spis sa v období od 2. marca 2010 do 6. októbra 2010 nachádzal na krajskom súde. Okresný súd v súčasnom období doručuje účastníkom konania rozhodnutie krajského súdu.

III.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc,

návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že jej predmetom je namiatané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Rob 46/09, ktoré je v súčasnosti vedené už pod sp. zn. 34 Cb 171/2009.

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 199/02 a iné).

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01).

7. K samotnému postupu okresného súdu je potrebné prisvedčiť podpredsedovi okresného súdu, že v konaní vzniklo krátke obdobie nečinnosti súdu, ktoré možno hodnotiť ako priet'ah vo veci, a to od 2. júna 2009 a 18. decembra 2009, keď okresný súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku, sťažovateľku na vyjadrenie k podanému odporu a po doručení žiadosti odporcu o oslobodenie od súdnych poplatkov z 22. septembra 2009 bola výzva odporcovi zaslaná 18. decembra 2009. Ide o viac ako šesťmesačné obdobie, v ktorom okresný súd čakal na vykonanie úkonov účastníkmi konania, navyše ide o ojedinelý priet'ah v konaní, ktorý nemožno považovať za taký významný, aby založil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku konania (ktorá do dňa rozhodovania o ústavnej sťažnosti predstavuje 22 mesiacov) a berúc do úvahy obdobie od 2. marca 2010 do 6. októbra 2010, v ktorom sa spis nachádzal na krajskom súde, ústavný súd konštatuje, že konanie okresného súdu nemôže hodnotiť ako konanie s prietahmi, ktoré by malo za následok porušenie základných práv sťažovateľky. Takýto postup ústavný súd hodnotí ako ojedinelý prietah v konaní, ktorý však nenadobudol intenzitu porušenia základných práv sťažovateľky.

8. Podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu v preskúmanom konaní smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky spôsobom zodpovedajúcim okolnostiam daného prípadu (zložitosť veci, správanie účastníkov konania).

Z už uvedených dôvodov preto ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú a vzhľadom na túto skutočnosť bolo už bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2010